

פרות לעומת שדרת־הדג.

בקשתי גם לראות קרוסלות אבל אמרו לי שאין בסביבה, ויתרנו.

חיפה – אביב 1994

לא ברור אם נימוקי פסילה אלה ישימים בארצנו, שהעדדים בה קטנים, יחסית, ומשך החליבה לא יותר משלוש שעות לחולב ביום. אני אישית לא רואה יתרון באריזה מקבילית של

פתרון מימי הצנע מחזיק יובל שנים

מאד. הכינו תבניות טפסונות בהתאם לתכניות, הניחו על כל שטח הגג רשת של גדר ויצקו **שכבת בטון בעובי 4-5 ס"מ בלבד**, בשני עיגולים זה על גבי זה. גם לא שכחו לדאוג לפתח איורור מסביב בין שני חלקי הגג.

עם עלייתי ארצה בקיץ 1945 הגעתי לקב' שילר השכנה שם עבדתי ברפת (כמובן), ובאחד הימים לקחו אותי למבנה העגול בגבעת ברנר – היה מרשים. עשרות בשנים עברו על המבנה הזה ומאות של ראשי בקר חסו בצלו במשך השנים. היום משמש המבנה בתור אורווה לסוסי רכיבה, גם להם טוב שם. מי שרואה את הגג המיוחד הזה, כלל לא מדמיין לעצמו כמה מחשבה ותבונת כפיים מושקעות בו. אם לא יהרסו אותו בכוונה, מבנה זה יחזיק מעמד עוד 50 שנה. כדאי לשמור עליו! (מ.מ.)

זאת איננה פגודה שטוחה, כי אם מבנה משך בקב' גבעת ברנר. בימי מלחמת העולם השנייה רצו להקים רפת, אך חומרי בניה היו בקיצוב, ובפרט המלט והברזל. גם פחים חסרו. בכל זאת, צריך מקום לעשרות ראשי בקר ברפת החלב. חשבו ומצאו דרך לחסוך חסכון קיצוני בחומרים הקשים להשגה ולמרות זאת לפתור את הבעיה באופן משביע רצון.

במקור השתמשו בדקובילים (פסי רכבת זעירה ששימשה להוצאת התפוזים מן הפרדס) בתור עמודים לסככה העגולה. למה עגולה? כי על פי חישובי המהנדסים שלהם גג עגול קוני יישען על מעט עמודים קלים יחסית ויועיל בטובו "להחזיק את עצמו".

טוב, עמודים מצאו – אך איך מכסים את הגג? וכמעט בלי חומרים? – מסתבר שאפשר, הכל שאלה של חישובים חכמים וביצוע מדויק

